

EL DEMÒCRATA

ÒRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrà los domingos

Trimestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

EXPLICANT UN FET

La forma en que «El Vallés Nou» respón al fondo d'aquest setmanari corresponent a son número 92, ens obliga — i declarem sincerament que ben apesar nostre — a dir quelcom relacionat amb aquest assumpte, tant d'actualitat.

Farem, doncs, un xic d'història, per a definir, davant del públic, la nostra situació envers l'indicat assumpte.

Quan les eleccions municipals de l'any 1913, fou criteri, unanimitament acceptat per part dels elements directors de la candidatura liberal, el procurar que'ls amics del senyor Tardá, portessin quants menys concejals fos possible al sí de l'ajuntament.

El laborada la candidatura, va convenir-se: En quant al primer districte, procurar fer sortir concejal per minoria a en Francesc Vila, al qual es conceptuava amb més independència, prop del senyor Tardá, que'ls senyors Guitet i Torrents.

En quant al segón, essent un fet que's presentava amb caràcter d'independent el Sr. Raich, s'havia de procurar, una vegada fos assegurada l'elecció del senyor Camillo, per majoria, que sortís aquell per minoria, a l'objecte de que'l candidat del senyor Tardá no sortís.

En el tercer col·legi, la forma en que's desenrotllava la lluita, el criteri corrent de que'l senyor Tardá tenia allí molta influència, així com tot-hom regoneixia la dels senyors Riera i Puntas, veïns del mateix i per al qual ja era regidor un d'ells, va fer que

no s'acceptés cap combinació, i s'anés decididament i solament a procurar el triomf dels nostres candidats, els actuals concellers senyors Estrada i Pagés.

Pocs dies abans de les eleccions, vàrem ésser invitats a un conveni, mitjansant el qual, el senyor Tardá's quedaria amb les minories dels primer i segón col·legis i amb la majoria del tercer, quedant la minoria d'aquest en poder nostre, i evitant, així, que podés seguir ostentant el càrrec de regidor el senyor Riera i Llambí.

Va prevaléixer el criteri de no acceptar cap **arreglo**; i així anàrem a les eleccions, que dirigí el senyor Barangé, en el segón col·legi i nosaltres en el primer.

A les tres de la tarde, assegurades les majories en el primer i segón districtes, se desenrotllà'l plan abans acordat i fou acompanyat de l'èxit.

I ara entrem en matèria, com si diéssim.

El senyor Camillo s'oposava al desenrotllament del plan en el segón districte; però'l senyor Barangé i els seus amics i nosaltres després de donar tota classe d'explicacions al senyor Camillo, acordàrem continuar el plan convingut.

El senyor Camillo, sortí per majories; el senyor Raich, que lluitava — com ja hem dit — amb caràcter d'independent, per minoria, i fou derrotat el candidat del senyor Tardá.

Aquell mateix dia, deixaren d'anar al Centre Lliberal, el senyor Camillo i els seus amics.

Pocs dies després, rebérem la carta que'ls lectors d'aquest setmanari ja coneixen, acompanyada de la credencial del senyor Camillo.

¿Motius? A nosaltres el senyor Camillo no'ns en exposà cap; però sabérem, per conducte autoritzat, que no volia ésser concejal per estar distanciat personalment del senyor Raich; raó particular molt atenedible, però que, en política, no té cap cotització.

Durant el temps en que vàrem coincidir amb el senyor Camillo i tenir l'honor de comptar-lo entre'ls nostres significats amics, l'identificació fou no solament en la part política de l'ajuntament, sí que també en les lluites hagudes en l'associació «L'Unió Lliberal».

En la Junta de govern d'aquella casa, actuàrem junts una llarga temporada, sens la més petita diferència.

No obstant, allí fou on el senyor Camillo ens donà la batalla, emparat en les forces dels que no considerava dignes d'ésser els seus amics, fins al punt d'abandonar el manament de sos electors, per a no tenir-hi contacte de cap mena.

I emparat pels elements caciquistes, el senyor Camillo guanyà la batalla i sortí elegit president de «L'Unió Lliberal».

Els elements que constitueixen avui la Junta d'aquesta casa, eixos abnegats consocis i estimats companys meus, poden oferir testimoni de quina va ésser la meua actitud davant la presidència Camillo.

Tractaven de dimitir i jo vaig ésser el que més vaig oposar-m'hi, dient que les dots d'honradesa i de bondat d'en Camillo fa-